

SAJÓ LÁSZLÓ

aszfaltangyal

JÁRDA, BUDAPEST, BAJZA U. 39.,
KŐVEL KARCOLT, ELTŰNT

az első cigid a teraszon
az ég a felhő esik
falon lombárnyjáték nem alszom
hamutartóba a csikk

szememben a forgalom
angyalt kerülök utolér
egy felhő nem számolom
az autókat és ez a szél

már nem jön szembe sohasem
elkezdődik ami már megint
minden úgy ahogy csak te nem
a következő pillanat rám tekint

megyek hova is ahova
nézem magam az árnyamat
galamb rebben de nem csoda
az aszfaltangyal szárnyra kap

Versek a temetőből

DANSE MACABRE

micsoda élet
mi van itt
a halál füvet fát férget
rám szabadít
magam halottja
szabad vagyok ma
gyere légyottra
holnap már késő
kérj föl
kérj akármit

a meghasadt
életnek látszó kárpit
alatt
nyüvek álcák lárvák bogarak
elegen vannak belőlem
ügyelnek semmim se vesszen kárba
ez ám a danse macabre! a
fejem lágya
gyökerekkel benőve

Ajánlás

élet hemzseg
édes Herceg
ha rám vársz
kezdődhet
haláltánc

(sorakozó)

hátral tetem
elől tetem
magamat is

(gyomorkeselyű)

a dög elől
menekülnek
a dögevők

(hit)

a halál lárvát
petéz
beléd
bevon nemespenész
magadat rágd át
ég veled földbe mész

(remény)

temetőbogár
kitinpáncélja csillan
a fény a földben

(szeretet)

szeressük egymást gyerekek
szeret ki minket eszeget
mindenki szem a táplálékláncban
tebenned bízunk meg a halálban
sűrög nyüzsög a halálbazár
non stop nem nyit ki magába zár

(záróra)

minden
poharát
a jég
nem veri szét
milyen
odaát
annyit
tudunk nagy élet lesz itt még
holnap megint kinyit
a temetőkerthelyiség

(FELTÁMADOK!)

és temetőből
lopott virágot osztogatok
keresztelőkön

(üzenet)

nem elég a testem a koporsó is rámrohad
mindenkinek aki él AKURVAANYÁTOKAT!

(szekvencia)

a körmeim majd tovább ez se igaz
hajam szakállam szőröm ez se igaz
emléked örökké bennem él! ez se igaz
hűlt helyem is felveri a gaz
nincs tovább ez nem vigasz
jaj nincs remény
s hogy nincs remény legyen vigasz
mi vagy te légy
a tested él
férgeknek enni adsz

(liturgia)

naptárlap zizzen
benne az isten

naptárlapok peregnek
kapaszkodóul szélben
eltűnő embereknek

a naptárlapok üresek
ki vagyok mit keresek
itt hol

lehull az utolsó naptárlap
a fogvatartott patkányhad
belém iszkol

Nappali sötétség

Szűcs Attila: *Nappali a Kádár-villában* (olaj-vászon)

A Rákosi-villa a Kékestetőn (felújítás alatt)

A mennyezet a padlón törmelék.
A padló feltapadt a mennyezetre.
Hol a Központi Bizottság üldögélt,
sárga fotelek, kanapé, lebegnek,

kering a nappali, úrhajóskabin,
változó személyzet, a bútorok
fakulnak. Kinéz a soros gagarin:
a Föld a nappali körül forog.

Beomlott kandalló, a parketta
felgyújtva, az öntöttvas radiátort
súlytalan se bírták. Hova lett a
Nap? Ki navigál ki a világból?

Nappali sötétség. Korommal a falon
KÖNNYŰNEK TALÁLTATTATOK! MENE TEKEL!
KOLDUSOK LETTÜNK! ÉBRESZTŐ, MAGYAROK!
Padlón pókháló, patkány a mennyezeten.

Sárga fotelből sárga, szétszáradt
újság szállong, lepkepor, a mennyezetre.
Súlyuktól szabadult lepkeszárnyak
verdesnek magatehetetlen.

